

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.VI.37.069/2011/14.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Landes Judit ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Kohár Katalin jogtanácsos által képviselt Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség (1016 Budapest, Mészáros u. 58/A.) alperes elleni hulladékgazdálkodási bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2010. október 13. napján meghozott 2.K.26.030/2010/13. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 2.K.26.030/2010/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A lerótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes jogelődje a 2006. évi II. negyedéves hulladékgazdálkodási adatszolgáltatását 2006. július 6. napján tette meg. E szerint a társaság az EWC 20 21 26 kódszámú, „olaj és zsír, amely különbözik a 20 01 25 hulladéktól” hulladékból az engedélyben megadott mennyiségnél többet vett át. A Kft. 2007. február 22-én beolvadással megszűnt, általános jogutódja a felperes lett.

Az elsőfokú hatóság a felperessel szemben 2007. április 4-én hulladékbírságot indított, majd a felperest veszélyes hulladék engedély nélküli kezelése miatt 169.607.106 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes - egyebek mellett - azon okból élt fellebbezéssel, hogy a 20 01 26 jelzőszám alatt átvett anyag valójában nem veszélyes hulladék, hanem a 20 01 25 szám alá tartozik, amely tény az is igazolja, hogy az elsőfokú hatóság 2006. októberétől folyamatosan ekként minősítette a hulladékot.

Az alperes 2008. október 15. napján meghozott KTVF 49229-1/2008. számú határozatával a tényállás tisztázatlanságára alapozottan az elsőfokú határozat megsemmisítése mellett az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására utasította.

Az új eljárást az elsőfokú hatóság 2008. december 18. napján indította meg, majd 2009. május 28. napján meghozott határozatával nem veszélyes hulladék engedélytől eltérő kezelése miatt 5.658.960 forint hulladékgazdálkodási bírság megfizetésére kötelezte a felperest. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a felperes valóban nem ásványolaj eredetű anyagot kezel, hanem EWC 20 01 25 kódszámú nem veszélyes hulladékot, azonban engedélye ennek a hulladéknak a kezelésére nem érvényes. Tevékenységével megsértette a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 14. § /1/ és /2/ bekezdésében foglaltakat, ezért a Hgt. 49. § /1/ bekezdés b/ pontja alapján hulladékgazdálkodási bírság fizetésére köteles. A bírság mértékét a hulladékgazdálkodási bírság mértékéről, valamint kiszabásának és megállapításának módjáról szóló 271/2001. (XII.21.) Korm.rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § /3/ bekezdés c/ pontja alapján határozta meg.

A határozat elleni fellebbezést követően az alperes 2009. október 12. napján meghozott 14-5067-7/2009. számú határozatával az elsőfokú határozatot a fellebbezési eljárás illetékének mértékét érintően módosította, egyebekben azt helybenhagyta. Határozata indokolása szerint az elsőfokú hatóság a 2008. december 18. napján indult új eljárása során a tényállást megfelelően tisztázta. A felperes a hulladékkal kapcsolatosan nyilatkozatát és az értékelni kívánt bizonyítékokat 2009. március 4. napján érkezett beadványában hozta a hatóság tudomására. A bírsághatározat 2009. május 28-án került kiadmányozásra, így a tudomásszerzéstől a döntésig egy év nem telt el, ezért a Hgt. 49. § /3/ bekezdésében írt elévülési szabályt alkalmazni nem lehetett.

A jogerős határozat ellen a felperes keresettel élt, kérve az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését arra alapozottan, hogy a hulladékkezelési

tevékenységéről a hatóság már 2006. áprilisában tudomást szerzett. A Hgt. 49. § /3/ bekezdése szerint a tudomásszerzéstől számított egy éven túl a bírság pedig már nem szabható ki.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperessel szemben veszélyes hulladék engedély nélküli kezelése miatt 2008. december 18-án indult új eljárás, ebben az eljárásban történt meg annak tisztázása, hogy a felperes EWC 20 01 25 kódszámú nem veszélyes hulladékot kezel engedély nélkül, amelynek mennyiségét a felperes szintén ebben az eljárásban igazolta. A felperes ehhez kapcsolódó nyilatkozatát 2009. március 4-én tette meg, az elsőfokú határozat meghozatalára ehhez képest egy éven belül került sor, így a Hgt. 49. § /3/ bekezdése nem volt alkalmazható, a bírság jogalapja, illetve annak kiszabása jogszerű volt.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelemmel élt, kérve annak hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelmének történő helyt adást azon megállapítással, hogy a Hgt. 49. § /3/ bekezdése helyes értelmezése mellett új eljárás lefolytatásának már nincs helye. Álláspontja szerint a bíróság a tényállást megfelelően nem tisztázta, a jelen és a korábbi eljárás tárgyát képező iratokat nem vetette össze, azokról a Pp. 206.§-ába ütköző módon nem adott számot. Jogi következtetése ellentétes az iratok tartalmával, ezért jogszabálysértő.

Tévesnek tekintette a bíróság a 2008. december 18-án indult eljárást alapeljárásnak, felhívva a figyelmet arra, hogy a felperes 2008. februári bejelentése miatt az elsőfokú hatóság ezen időponttól már a szükséges adatok birtokában volt. A bírság kiszabására a tudomásszerzéstől számított egy éven túl már nem lett volna lehetősége.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem kapcsán abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes nem veszélyes hulladék engedélytől eltérő kezelése miatt hulladékgazdálkodási bírság fizetésére kötelezhető-e, figyelemmel a hatóság e tevékenységről történt tudomásszerzésének időpontjára.

A perben nem volt vitás, hogy a felperes olyan tevékenységet folytatott, amely hulladékgazdálkodási bírság kiszabásának alapjául szolgál. A Hgt. 49. § /3/ bekezdése értelmében a bírság kiszabására a környezetvédelmi hatóságnak a jogellenes cselekményről való tudomásszerzéstől számított egy éven túl nincs lehetősége.

A Pp. 164. § /1/ bekezdéséből fakadóan a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a bírság kiszabására egy éven túl, azaz jogsértő módon került sor. A felperes ugyan a 2008. február 13-i beadványában hivatkozott arra, hogy EWC 20 01 25 jelzőszámú nem veszélyes hulladékot kezel, ezen előadása önmagában azonban a hatóság tudomásszerzésének nem tekinthető. Hangsúlyozandó, hogy a hatóság tudomásszerzése történhet a felperes által a jogszabályi előírásoknak megfelelően benyújtott adatszolgáltatással, de a hatóság egyéb tudomásszerzésével (pl. helyszíni szemle). A felperes 2006. évi adatszolgáltatásából, de az azt követően a hatóság rendelkezésére bocsátott okiratokból nem tűnik ki, hogy az adatszolgáltatásában foglaltaktól eltérő minőségű, jelzőszámú hulladékot kezel. Az ezzel kapcsolatos állításából a hatóság tudomásszerzése egyéb hitelt érdemlő adatok hiányában nem következik. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során a hiányzó közigazgatási iratokat az alperessel becsatoltatta, azonban az abban foglaltak sem támasztották alá a felperes által állítottakat. A Pp. 275. § /2/ bekezdéséből fakadóan a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. Amennyiben a felperes olyan tényre, vagy bizonyítékra hivatkozik, amelyet a bíróság a perben nem bírált el, lehetősége van a Pp. 260. § /1/ bekezdés a/ pontja szerinti perújítási eljárás megindítására.

Összegezve a megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a hulladékgazdálkodási bírság kiszabása a Hgt. előírásainak megfelelően történt, arra a hatóság tudomásszerzésétől számítottan egy éven belül került sor.

A jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályi rendelkezést tehát nem sértette meg, ezért a Kúria azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján köteles a pernyertes alperes jogtanácsosi képviselettel felmerült felülvizsgálati perköltsége viselésére.

A felperes felülvizsgálati kérelmén a felülvizsgálati eljárási illetéket leróta, így azt pervesztessége miatt viselni is tartozik.

, 2012. június 20.

Dr.Kárpáti Zoltán sk. tanácselnök, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró

A kiadmány hitelével

bíróági írnok